RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.331 van 10 oktober 2002
in de zaak A. 111.789/XIV-7007.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. D. DIYABANZA,
kantoor houdende te 1090 BRUSSEL,
Uyttenhovestraat 33, bus 2

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Azerbeidzjaanse nationaliteit, op 19 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. DIONSO die, loco Advocaat C. D. DIYABANZA verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Azerbeidzjaanse nationaliteit, is in België binnengekomen op 12 juli 2001 en heeft zich op 16 juli 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 25 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 juli 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt:

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaart Azerbeïdzjaans staatsburger te zijn van Armeense origine. Omwille van uw origine kreeg u problemen in Azerbeidzjan en besloot u eind januari 2001 het land te verlaten om op 7 juli 2001 in België aan te komen waar u op 16 juli 2001 een asielaanvraag indiende. Op 13 januari 1990 kreeg u thuis het bezoek van Azerbeidzjaanse mannen die uw man aanvielen en u verkrachtten. Vervolgens werd u met uw man drie dagen lang in een kelder opgesloten. Door de tussenkomst van een buurman, R., werd u bevrijd. Hierna verbleef u met uw man een week bij R. Vanaf 1993 kreeg u anonieme brieven waarin uw man bedreigd werd geld te betalen. Tot 1997 woonde u bij vrienden in Bakoe. In 1995 werd de winkel van uw man in beslag genomen. In 1997 werd het café van uw man en de wagen van uw man in brand gestoken. Na 1997 vertrok u naar Khatchmas (Azerbeidzjan) waar de ouders van R. woonden, uw man vertrok naar Dagestan. In december 1998 kreeg u er het bezoek van dezelfde mannen die u op 13 januari 1990 hadden bezocht. Ze sloegen u en uw kinderen

en vroegen u waar uw man was. Ze namen ook alle documenten in beslag. In januari 2001 kreeg R. problemen omdat hij een Armeense onderdak verleende. Hierop raadde R. u aan te vluchten. U vertrok naar Dagestan waar u uw man terugzag en bleef er tot juli 2001 waarna u naar België vertrok. Op de dag van uw vertrek werd u tegengehouden door uw belagers uit Bakoe die u hadden teruggevonden. Uw man zei dat u moest vertrekken. Uw man werd meegenomen terwijl u met de bus vertrok.
Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u tot 2001 in Bakoe hebt gewoond. U was immers niet in staat officiële feestdagen van de Republiek Azerbeidzjan op te noemen, terwijl u bijna 10 jaar na de onafhankelijkheid van Azerbeidzjan in het land hebt doorgebracht (Commissariaat-generaal, p.9). U kende alleen het feest van Bayran maar u kon zelfs niet zeggen wat het voorstelde (Commissariaat-generaal, p.9). U kon enkel de oude (sovjet)namen van de districten van Bakoe geven, wat niet wijst op een recente aanwezigheid in Bakoe (Commissariaat-generaal, p.10). U kende evenmin de (huidige) telefonische prefix voor Bakoe, u kon enkel de prefix geven van Bakoe voor 1990, wat evenmin wijst op een recente aanwezigheid in Bakoe (Commissariaat-generaal, p.9). Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan uw recente aanwezigheid in Azerbeïdzjan en hierbij aansluitend aan uw problemen in Azerbeïdzjan.";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

"Genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, overschrijding van macht en duidelijke vergissing van beoordeling gaat, van artikel 1 A (2) van Conventie van Genève van 28 juli 1951 op Vluchtelingen ;
1). Wat betreft het feit dat tegenpartij volhoudt dat zij geen geloof kan hechten aan het verhaal van eiseres omdat zij niet in staat is geweest de officiële feestdagen van de Republiek Azerbeidzjan op te sommen terwijl zij er ongeveer 10 jaar woonde;
Dat zij enkel het feest van Bayran kent maar dat zij niet weet wat het voorstelde;
Terwijl zij préciseerde dat zij zich in het geheel niet aan het politieke of culturele leven van Azerbeidzjan interesseerde;
Dat zij vrouw bij de haard was, en dus niet op de hoogte was (van) de feestdagen daar zij geen enkel gevolg hadden op haar dagelijks leven;
Dat haar leven bovendien sinds1990 niet rustig is geweest;
Dat zij niet opgehouden heeft vervolgd te worden omwille van haar armeense origine;
Dat zij toch een feest heeft kunnen noemen te weten het feest van Bayran;
Dat de omstandigheid waardoor zij niet weet wat dat voorstelt het geloof aan haar verhaal niet kan ontnemen;
Dat eiseres inderdaad vermeldt dat het een vaststaand feit is dat, zelfs in België alle burgers niet altijd de betekenis van bepaalde nationale feesten (bv. Deze van wapenstilstand, of Pinksteren) kennen;
Dat door zich op dit ene element te steunen , tegenpartij haar bevestigende beslissing van weigering van verblijf niet juist motiveert, daar zij zich enkel baseert op zuivere bijkomende beschouwingen t.o.v. feiten die zij heeft moeten onderzoeken;
2). Wat betreft de (het) feit dat tegenpartij ten slotte volhoudt dat partij enkel oude (sovjet) namen van de districten van Baku kom (kon) geven, dat zij het huidig telefonisch prefix voor Baku (enkel dat van 1990) niet kent, wat niet wijst op een recente aanwezigheid in deze stad;
Terwijl eiseres benadrukte in 1997 Baku verlaten te hebben richting Khatchmas, dorp waar de ouders van R. woonden;
Dat zij er tot haar vertrek naar Dagestan verbleef,
Dat het vanaf dat ogenblik niet redelijk is vanwege tegenpartij haar bevestigende beslissing van weigering van verblijf te baseren op de enige kennis van de stad Baku;

Dat het geenszins blijkt uit de nota's van de auditie dat tegenpartij getracht heeft zich rekenschap te geven van de graad van geografische, toeristische of administratieve kennis van khatchmas van eiseres;
Dat, door zich op dit ene aspect te baseren, de beslissing van de tegenpartij bijgevolg niet adequaat gemotiveerd is;
Dat de beslissing van tegenpartij bovendien artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1958 betreffende de vluchtelingen ernstig schendt, daar zij alle feiten van vervolging van eiseres en haar man tijdens gans hun verblijf in Azebeidzjan volledig negeert;
Dat zowel voor de Dienst Vreemdelingen als voor het Commissariaat-Generaal, eisende partij benadrukte dat zij in Azerbeidzjan vervolgd werd omwille van haar armeense origine;
Dat zij meermaals door mannen die tot racistische groeperingen of vreemdelingen haters behoorden aangevallen werd, in de volledige onverschilligheid van de plaatselijke overheden;
Dat deze feiten op geen enkel ogenblik door tegenpartij onderzocht of tegengesproken werden, hetgeen doet denken dat deze ze voor bekeken gehouden heeft;
Op deze manier heeft zij voornoemde vervolgingen aanvaard of op zijn minst hun waarschijnlijkheid, zodanig dat zij het voordeel van een nader onderzoek aan eisende partij moest toestaan;
Door dit te verzuimen heeft tegenpartij hoger genoemde Conventie geschonden;
Dat dit argument ernstig is.";

2.2.1. Overwegende dat verzoekster een schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 1, (A), 2 van de Conventie van Genève;

2.2.2. Overwegende dat in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster de officiële feestdagen van de Republiek Azerbeidzjan niet kent omdat zij geen interesse heeft voor het politieke en culturele leven van Azerbeidzjan; dat zij sinds 1990 geen rust heeft gekend en vervolgd werd omwille van haar Armeense origine; dat verzoekster erop wijst dat zij het feest van Bayran heeft genoemd, dat de omstandigheid dat verzoekster de betekenis van het feest niet kent, haar relaas niet ongeloofwaardig maakt; dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebaseerd is op louter bijkomende beschouwingen en volgens verzoekster niet juist gemotiveerd is; dat het feit dat verzoekster enkel de oude namen van de districten van Baku kon geven en het huidige telefoon kengetal voor de regio Baku niet kent, verzoekster verklaart door het feit dat zij in 1997 Baku heeft verlaten; dat er niet werd gepeild naar verzoeksters kennis over Khatchmas, waar zij sinds 1997 verbleef; dat de bestreden beslissing volgens verzoekster enkel op dit ene aspect gebaseerd is en niet adequaat gemotiveerd is; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen artikel 1, (A), 2 van de Conventie van Genève miskend zou hebben en de vervolging omwille van haar Armeense origine negeren; dat verzoekster erop wijst verschillende malen te zijn aangevallen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze feiten niet zou hebben onderzocht; dat verzoekster meent dat haar asielaanvraag nader onderzocht diende te worden;

2.2.3. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen alle gegevens onderzoekt die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen; dat hij in redelijkheid tot de conclusie kan komen dat de asielaanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk is, door vast te stellen dat de verklaringen van de verzoekende partij aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat haar verklaringen verward, onsamenhangend, onvolledig, of inconsistent zijn, of, omdat de aanvraag van de asielzoeker gesteund is op valse verklaringen, of op niet authentieke documenten; dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat in een eerste deel de feiten gedetailleerd en precies worden weergegeven, die resulteren uit de neerslag van de verklaringen van de verzoekende partij tijdens haar verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat in een tweede deel de verklaringen van de verzoekende partij op nauwkeurige wijze worden onderzocht in de globale context van haar asielaanvraag; dat de motieven worden geconcretiseerd en gestaafd door een aantal precieze voorbeelden; dat de bestreden beslissing een aantal voorbeelden aanhaalt waaruit volgens de Commissaris-generaal blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoekster tot 2001 in Baku zou hebben gewoond; dat behalve “Bayran” verzoekster de officiële feestdagen van de republiek niet kent, dat zij evenmin de betekenis van het feest van “Bayran” kent; dat verzoekster enkel de oude namen van de districten in Baku en het oude telefoon kengetal kent; dat er dient opgemerkt te worden dat het verzoekschrift zich beperkt tot loutere affirmaties en de vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerlegt; dat verzoekster bewering geen interesse te hebben voor het sociale en culturele leven en Baku in 1997 te hebben verlaten, niet aannemelijk lijkt als verklaring voor haar gebrekkige kennis over Baku; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is, dat de motieven in het bestreden besluit worden geconcretiseerd en in detail weergegeven; dat de door verzoekster aangebrachte gegevens geen afbreuk kunnen doen aan de juistheid en pertinentie van de motieven; dat het oordeel van de Commissaris-generaal, om de asielaanvraag van verzoekster onontvankelijk te verklaren, niet kennelijk onredelijk is; dat uit de gegevens van het administratief dossier evenmin kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal niet in redelijkheid kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als

accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **A. BEIRLAEN.**